

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Determinatio Theologicae facultatis Parisie[n]sis, super Doctrinae Lutherianae hactenus per eam visa

Université <Paris> / Faculté de Théologie

Coloniae, 1521

VD16 P 765

Sequitur Appendix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34678

nizās, in ecclesiastica ꝛo Hierarchia ludit allegorijs,
qd est ocioſorꝝ hominũ ſtudio.

Hęc ppō eſt falſa, temerarie ꝛ arrogāter aſſerta, ac viro ſctō in-
ſigniteruditiōe claro iūria, quē Damascenꝝ diuinũ Areopagitā,
Pauli diſcipulũ ſacerrimũ ꝛ deiloquentiſſimũ appellat.

CONCLUSIO.

Nos ꝑfati decanꝝ ꝛ facultas ꝑmiſſa hęc oia tꝑe mltō examia-
uimꝝ, ꝛ qd de his ſentirēt eccleſiaſtici doctores, qd ve ſacra cō-
cilia, qd iſup in ſcripturꝝ ſctis cauereſ, diligēter annotauimꝝ poſt
qd examē nr̄m apd Sarbonā ſepꝝ frēqntatũ, i pleriqꝝ nr̄is ꝑ iu-
ramētũ vocatꝝ ꝛ factꝝ cōcionibꝝ vnanimi oim voto fuerūt con-
cluſa, ac deſinita, ac demũ ex abūdāti in gnali nr̄a cōgregatōe apd
ſanctũ Mathurinũ rurlus ꝑiuramētũ ſup his ſpecialiter denun-
ciata, hęc eadē poſt miſſam moꝛe nr̄o celebratā, itēꝝ cōcordi oim
aſſenſu laudauimus, cōprobauimus, ac rata habuimꝝ, laudamꝝ,
cōprobamꝝ, ꝛ rata habemꝝ, ꝛ vt talia incōcuſſe tenēda nr̄a ſentē-
tia diſſinimus, ꝛ decernimus. Acta fuerūt hęc Anno ab incarna-
tōe dñi M. D. XX. die. xv. Aprilis, in qñũ testimoniũ iꝝ iſtru-
mētis q̄ in Archiuis ꝛ ſcrinijs nr̄is ad ꝑpetuā rei memoriā refer-
uamus Sigillũ nr̄m durimus apponēdũ. Ad quoz exēplar ꝛ
mādato nr̄o ꝑientes fuiſſe fideliter impreſſas teſtamur

C Finit determinatio Pariſienſiũ ſacrę Theo-
logiæ doctorum ſupra doctrina Luthe-
riana, vt Eſdra tandem auctore
iuſto iudice vin-
cat veritas.

SEQVITVR APPENDIX.

Frater Paulus Hiſpanus Dgñs Iacobo de Hochſtraten ar-
tium ac ſacrę theologie ꝑfeſſori egregio ꝛ heretice ꝑauitatis
inquiſitori equiſſimo atqꝝ integerrimo ꝑri ſuo ac
ꝑreceptorꝝ S. D. P.

Nſi me animus ſallit venerabilis atqꝝ eximie mgꝛ. haud exigua qñ
magis exicialis q̄ dā ꝑ Marcum Luchęꝝ hiſce nr̄is diebꝝ exorra

videt p̄tentiā q̄ nō p̄p̄ obfuit ecclie dei. Emanare eōdē am̄is p̄cedētibz
indulgentie papales ad salutē dare animaz. q̄z l̄teriore (vt ipse ait) p̄mul
gatioe offensus. in syrium (vt mibi videt) atqz charybdim icidit. Faciunt
cū pleriqz vt nimis oia intelligēdo nihil intelligāt. Vbi cū indulgentias sa
cratissimas sola negatōe criminari nō collibuit. itumē ad scripturas. ad sa
tisfactiones. ad scōz merita. atqz ad id genus alia. P̄cū cōmissum
aduertimus. Vt q̄bus apicibus detrimentum allatum sit. ad numez nō
satis tenemus. Te igit̄ iudice. re m̄ḡro. re doctore. cōmonstrari mibi velle
vbi sit huius rei nodus. quot q̄les q̄atosqz ex vno veniāz fundamento pe
pererit errores. Ita enim fiet vt z in dicendo sū eautor. z in resolucōe
potentior. In quo si filio tuo morem gerere dignaberis. efficies. vt illuz cus
iusqz seruitij audacter moneas z familiariter. Vale iñi P̄dicatozū ordi
nis decus insigne Ex Brugis. Anno dñi 1500. kal. Nouēbris.

¶ Frater Jacobus de Hochstraten. fratri Paulo Hispano
suo S. P. D.

Acepi literas tuas frater optime. Scripsisti enim probe. Et quod
mea sponte quādoqz per oculum facturus erā. nunc in duxisti animū
meum vt facerem. Indulgentias si (vt fecisti) inspectes. inuenies ex
illis ip̄sis huiusce turbe prauitqz tumultus eam̄ prorupisse. Hic solus serui
pulus est. qui Lutherz tā male ab inicio habuit. Quia igit̄ latius p̄gressus
est q̄ par sit. satis esse ratus sum. si exhibeam nunc solum quod petisti.
Prima itaqz rex capita. hoc est vndecim primos dūncaxat errores ip̄si
Harrini Lutheri (quibus inicio. totā Ch̄ristianā Rempu. cōturbauit)
paucissimis attingam reliquos ip̄sius errores vna cum istis i toto nostro
opere quod nunc in manibus nostris est. multo exactius ad vnguem im̄
pugnaturus Illos enim errores vndecim qui sequunt̄ aliosqz consimiles
ob id solum a Luthero confictos atqz excogitatos putamus vt indulgē
tie ip̄se apostolice ab alijs satis defense vilescerēt nihilqz apud ch̄ristianos
haberent auctoritatis. Vt plus equo in celum os ponere. mibi viri boni
z Ch̄ristiani hominis officium minus esse videt. Si de quibusdā excessi
bus siue abusus (si qui sunt) prudēter pro suo officio scripsisset. z sacros
sanctā ecclie maiestatem eiusqz sacramenta aperitissimis suis heresibz nō
maculasset. tanta in ecclia dei scādala his nostris temporibus exorta nō
fuisent. Aliud est enim eccliam. aliud homines offendere. zc.

¶ Nūc itaqz ad rē ip̄saz venio. tali tñ p̄statorē. q̄ oia copiosius atqz la
tus in nostro opere (de quo statim dixi) cum impugnationibus cathol
icis particulatim sis habiturus. zc.

¶ Principio igit̄ vt paucissimis tecum agam. Ob plenitudinem
potestatis in Papa qui venias largitur creditur indulgentias esse relati
uones satisfactionum penalarum. ad q̄s secundum diuinā iusticiā dimis
sa iādudū culpa. manet pctōz obligatō. ¶ Huius assertōi iacturā vt faceret
scripsit papam sup̄ huiōi penis a diuina reflexis iustitia. nullam h̄re remit
tēdi p̄ suo arbitrio p̄tātē. Alloqz seq̄ret eū irritare posse m̄datū z statutū
dei qd̄ ip̄ssimū ē sentire. Verba et̄ si q̄rasūt in declaratōe cōclusiōis q̄s
re. ¶ Inde vt plenitudinē q̄z p̄tēs romano p̄tifici detraberet. noluit
illū ceteris ep̄iscopis eē maiore s̄z iure diuino ep̄os om̄es. iurisdicōe. atqz

Error. &

iij. ecclesiasticarum rerum administratio pares esse et equales. Verba sunt in resolutionibus
 ipsi ad Leonem. Et in tractatu de peccate ecclesiastica. ¶ Insuper quod indulgentiis
 quibus tribuitur ut sui participatione possint decedere animas a debito solvendo
 in purgatorio pene liberare. cōfingit animas in purgatorio nullatenus affligi
 pro criminibus aut peccatis mortalibus sed venialibus dicitur. ¶ Neque oportere homines
 sollicitos esse pro satisfacienda. cum post culpe remissionem nulla maneat homini ad
 deum obligatio. imo fallacie cōmētū esse. satisfaciōem penitentie preterponere.
 Horum verba errorum sunt in resolutionibus ipsi. ¶ Hic quoniam ab ventis per conibus
 ea quibus illis ascribebat Deus. ut per eas relaxaretur penis omnibus quibus pro peccatis exoluenda
 erat. anima continuo ex hac luce cōmigrans. euolat ad celestia. nulla purgatione
 intercedente media. quod minus regnum ingreditur. ¶ Inde manantia sunt vnde
 et alter. Primo quod credebar dimissis etiam peccatis quod ad culpam et penam. adhuc
 restare originalis peccati fomitem. quod se solo esse sufficiens impedire ac remorari animam
 ab introitu celestis regni. Nam hec inquit omnia loquuntur quasi non sint peccata nisi actualia
 et si fomes relicta nulla sit immunditia remorans ingressus regni. ¶ Secundo quod
 asseuerabat horrore mortis in sanctis esse peccatum veniale non modicum. atque ab hoc
 in purgatorio puniendum. Ita ut inquit rarissimum sit. quod post omnes venias non etiam
 in morte peccet. Verba sunt in resolutionibus. ¶ Uerum ne facile purgandi animas
 bus egressus relinqueret. scilicet et euolatorem animarum quam ventis permittere videbantur
 profusus iteriperet. metuit est animas purgatorij sine intermissione peccare. profer
 tim inquit cum ea quae sua sunt plus querat quam dei voluntate. Verba sunt in resolutionibus
 bus etc. ¶ Uerum ne easdem sine cessante peccantes animas cogeret ad perpetuas
 relegare flamas. cōmētū est in purgatorio manere mercedi statum Quo si
 at ut in charitate merendo proficiat et charitate ad perfectum proficere minuat tamen
 deus excludat penam. timor quod exclusio cessus est litere ad superos ut pergant.
 Verba sunt in resolutionibus. ¶ Quod ipse in errore ut per aduersarios iacula
 ab scripturarum auctoritate depropra quae suis etiam declaratioibus inseruit. defende
 ret. cōmōstrare conatur. et haud minore eiusdem mercedi statum esse certitudinem quam
 illi ipsius purgatorij. Neque id sane molestum duxit olfaciens quod pesti quid
 cure indulgentie esse habiture. ubi purgatorij esse in dubium vocatum. Cum alius
 nihil dicat esse venie quam remissiones purgatoriarum penarum. Verba sunt in resolu
 tionibus. ¶ Hinc demum ipsam indulgentiarum arcem aggressus ubi vidit passim
 proclamari sanctorum merita pro peccatis nostris donari in satisfactorum matre ea quae illis
 superflua in thesauro misericordie ecclesie esse relicta. negavit sanctis vlla superesse me
 rita. sed omnia quae fecissent opera copiosissime esse remunerata. Verba sunt in resolu
 tionibus. ¶ Imo ut nihil illi abundantum meritorum relinqueret. praedicte flagrantis
 sissime sanctorum omnes in quibus bono opere veniale peccasse. minus quam quibus debuissent
 fecisse Qui autem peccando deficiunt alijs ex sibi superfluo dare quod possent Ita pro
 peccato euenit ab illo audaci homine toties insinulari viros celestes pro
 nostra salute irreperitios oratores. Cum quibus peccatis si ille sua atque ego mea pro
 nere voluerim. vereor ne nos hinc ceteris cataractis absorbeat. Ecce amice
 frater habes iam ortum atque capita primorum Lutherianorum errorum Vale.

Coloniae in officina Quentileana. Anno viginti
 nei partus. M.D.XXI. vii. kal. Iunias.